

(nr. 100), terwijl ook de vrij eenvoudige zerk der Van Walenburchs genoemd mag worden (nr. 126).

Maar als een van de weinige overgebleven stalen van specifiek Rotterdamsche steenhouwersproducten uit de 17de eeuw zijn zij wel van beteekenis en het is daarom gelukkig, dat behalve de beide bovengenoemde voor het Museum van Oudheden een zestiental bewaard konden worden. Het zijn de nummers 45, 72, 76, 79, 80, 86, 89, 97, 167, 170, 185, 200, 209, (210), 222 en 260. Deze berusten thans opgestapeld in het depôt en waren dus niet beschikbaar ter collatie mijner afschriften.

Is het kunsthistorisch belang dezer zerken derhalve niet overwegend, daarentegen zijn uit genealogisch en oudheidkundig oogpunt de opschriften van veel waarde en dat is een van de redenen, waarom zij hier alle in extenso worden afgedrukt.

Herinneringen aan de grooten der aarde zal men hier wel is waar slechts spaarzaam vinden. Behalve een enkele burgemeestersfamilie, Van Berckel, Bezemer, Van Couwenhoven, verder de Van Walenburchs, de Van den Brandes en eenige anderen, waren de eigenaren der zerken in de Prinsenkerk menschen uit den gegoeden middenstand. Maar juist van dezen, veelal de voorouders van thans op den voorgrond tredende personen, is in den regel zoo weinig bekend. En daarom scheen het mij, nu de kerk, bij besluit van den Gemeenteraad van 30 Dec. 1909 stads-eigendom geworden, weldra gesloopt zal zijn en de zerken voor het grootste deel her- en derwaarts verspreid zullen worden, niet alleen om reden van piëteit geboden, maar ook voor genealogische doeleinden alleszins wenschelijk, om althans de opschriften door den druk voor het nageslacht bewaard te houden. Vooral voor familieonderzoek zal deze lijst, naar ik mij vlei, goede diensten kunnen bewijzen.